

мно облачано, по малко въсхвалявано, по малко обожавано, ние ще имаме, мисля, по добри дѣца и може-би по сетнѣ чловѣци съ по силни и по калѣни характери.

Азъ казахъ вече че не трѣбва да се дава на дѣтинството твърдѣ значително мѣсто въ обществото. То не значи че дѣцата не занимаватъ важно мѣсто въ обществото; но тѣ трѣбва да не знаѣтъ че притежаватъ подобно нѣщо. Дѣтето въ семейството е едно колело отъ най голѣмата стойностъ. Дѣтето е закреплата на семейството. Има семейства безъ дѣца, или защото природата е отказала да имъ даде, или защото имъ е грабнѣла онѣзи които имъ е дала. Тѣзи семейства не сж пълни; макаръ тѣ и да се избавятъ отъ много беспокойствия, не знаѣ дали трѣбва да имъ се завѣжда, или да се съжеляватъ. До когато едно семейство е въ цвѣтътъ на младостта си, то може да е доволно отъ себе си, и обилността на съпружеската любовъ замѣства или забавя бащината или майчината любовъ. Но по послѣ възрастта и въображението като истудяватъ любовта, ние често виждаме този бездушентъ домъ да иска да се събуди чрѣзъ безредието, и да се обърне на едно студено и скръбно съжителство, като чели отсѣствието на единъ живъ залогъ на любовта позволява разводтъ и унищожава добродѣтелята на подтвърденитѣ съ кѣтва обѣщания.

Дѣтето е едно благодѣние за семейството. Ако семейството се е образувало подъ влиянието на едно живо и страстно чувство, рождението на дѣтето донася на това чувство сериозностъ и важностъ; то умѣкчава